

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון של"ב משבטים שקלים תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה' ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה

השם יתברך

עזב תעזב עמו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

מִכְנִיסוֹ בְּאֵמַת לִכְף זְכוּת

וְזֶהוּ בְּחִינַת כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֶׁנֶּאֱדָר רַבִּץ תַּחַת מִשְׁאוֹ שֶׁכָּבֵד עָלָיו הַמִּשְׁאֵי שֶׁל מְמוֹנוֹ וּפְרִנְסָתוֹ וַיֵּשׁ לוֹ יְסוּרִים וּכְבִּדוֹת גְּדוֹל וְזֶה נִמְשָׁךְ רַק מִמִּשְׁאֵי הַכְּבוֹד שֶׁל עֲוֹנוֹת בְּנֵ"ל וְזֶהוּ בְּחִינַת שֶׁנֶּאֱדָר כִּי אֵין שׁוֹנֵא אֶלָּא זֶה שֶׁעֵבֵר עֲבָרָה כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׁוֹ רַז"ל. וְהַזְהִירָה הַתּוֹרָה לְבָלִי לְחַדֵּל מֵעֲזוֹב לוֹ רַק צְרִיכִין לְעֲזוֹב מֵלֵב מֵה שֶׁעָשָׂה וְלַעְזוֹר לוֹ כְּמוֹ שֶׁתִּרְגַּם אֲוִינְקֵלוֹס מִשֶּׁבַק תִּשְׁבּוֹק מֵה דְבַלְבָף עֲלוֹהֵי וּתְפָרַק עִמָּה, וְלִכְאוּרָה הַדְּבָר תְּמוּהָ כִּי בְּשִׁלְמָא אִם הִיָּה הַפְּרוּשׁ שׁוֹנֵא כְּפִשׁוּטוֹ שֶׁשׁוֹנֵא אוֹתוֹ מִחֲמַת עֲצָמוֹ מִחֲמַת רִיב וּמִחֲלָקֶת וּכְיוּצָא, הִיָּה שִׁיךְ לֹאמֵר מִשֶּׁבַק תִּשְׁבּוֹק וְכוּ' שֶׁצָּרִיךְ לְמַחֵל לוֹ. אֲבָל מֵאַחַר שֶׁפָּרְשׁוֹ רַז"ל שֶׁשׁוֹנֵא הָאֲמוֹר בַּתּוֹרָה הוּא מִחֲמַת שְׂרָאוּהוּ עוֹבֵר עֲבָרָה אֵיךְ שִׁיךְ לֹאמֵר מִשֶּׁבַק תִּשְׁבּוֹק מֵה דְבַלְבָף עֲלוֹהֵי וְכוּ'.

אֵךְ בְּאֵמַת עַל פִּי מֵה שֶׁמְבַאֵר בְּדַבְרֵי רַבֵּנוֹ ז"ל בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְדוֹן אֵת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת וְצָרִיךְ לְמַצֵּא זְכוּת אֶפְלוֹ בְּרִשָּׁע גָּמוֹר כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא עָשָׂה אֵיזָה מְעַט טוֹב מִיָּמָיו וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁמוּצֵא בּוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה עַל יְדֵי זֶה מִכְנִיסוֹ בְּאֵמַת לִכְף זְכוּת וַיְכוּל לְהַחְזִירוֹ בַּתְּשׁוּבָה עַל יְדֵי זֶה כְּמוֹכָא עַל פְּסוּק וְעוֹד מְעַט וְאֵין רִשָּׁע וְכוּ' עַיִן שֵׁם סִימָן רַפ"ב. וְזֶהוּ עֲנִיָּן הַנֵּ"ל שֶׁאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא שׁוֹנֵא שְׂרָאֵי אוֹתוֹ עוֹבֵר עֲבָרָה אֵף עַל פִּי בֵּן אֵל תִּמְנַע מִלַּעְזוֹר לוֹ רַק אֲדַרְבֵּה מִשֶּׁבַק תִּשְׁבּוֹק מֵה דְבַלְבָף עֲלוֹהֵי כִּי אֵתָּה צָרִיךְ לְמַצֵּא לוֹ זְכוּת וְלִרְחַם עָלָיו וְלְמַחֵל לוֹ. כִּי עַל יְדֵי שֶׁמוּצֵא בּוֹ זְכוּת מִכְנִיסוֹ בְּאֵמַת לִכְף זְכוּת וּמִחְזִירוֹ בַּתְּשׁוּבָה נִמְצֵא שֵׁשׁ בַּח בְּיַד כָּל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל לְמַחֵל עֲוֹנוֹת חִבְרוֹ כִּי יְכוּל לְהַכְנִיסוֹ לְכַף זְכוּת עַל יְדֵי שֶׁמוּצֵא בּוֹ אֵיזָה זְכוּת וְכַנֵּ"ל. וְעַל כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹאֵה שֶׁחִבְרוֹ יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים בְּדָרְךְ שֶׁחֲמוֹרוֹ רוֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאוֹ וּכְבִּדַת הַמִּשְׁאֵי הַזֶּה הוּא מִחֲמַת כְּבִדַת הַמִּשְׁאֵי שֶׁל עוֹן בְּנֵ"ל. הוּא מְחִיב לִרְחַם עָלָיו וְלְמַחֵל לוֹ דִּהְיָנוּ לְמַצֵּא לוֹ זְכוּת וְלְהַכְנִיסוֹ לְכַף זְכוּת בְּנֵ"ל שֶׁהוּא עֵקֶר הַרְחֻמְנוֹת וְלַעְזוֹר לוֹ לְפָרַק הַמִּשְׁאֵי וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁעוֹזֵב הַשְּׁנֵאָה וּמִרְחַם עָלָיו וּמִכְנִיס בּוֹ רְחֻמְנוֹת מִחֲמַת שֶׁמְבַקֵּשׁ וּמוּצֵא בּוֹ אֵיזָה זְכוּת עַל יְדֵי זֶה מִכְנִיסוֹ בְּאֵמַת לִכְף זְכוּת וּמְפָרַק מֵעָלָיו הַמִּשְׁאֵי הַכְּבִד שֶׁל עֲוֹנוֹת וְעַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָמוֹ מְפָרַק מֵעָלָיו הַמִּשְׁאֵי מִמֶּשׁ.

ליקוטי הלכות פריקה וטעינה ב'

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

וטבחו או מכרו

וְרוֹצֵחַ לְעֶקְרוֹ לְגַמְרֵי

שׁוֹר וְשָׂה בְּחֵינֵת יַעֲקֹב וְיוֹסֵף, וְהַכְּשָׁבִים הַפְּרִיד יַעֲקֹב -
בְּחֵינֵת שָׂה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל וְאַתָּן צֹאנֵי צֹאן מִרְעִיתִי וְכוּ'. יוֹסֵף
- בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ, בְּחֵינֵת הַצְּדִיק הָאֲמֵת שְׁמַאִיר הָאֲמֵת
בְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאִים עַל שֵׁם יַעֲקֹב.

וּכְשִׁמֹּתְגִבֵר הַבַּעַל דָּבַר עַל עַצְמוֹ הַנְּקֻדָּה שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל מֵצֵד שֶׁהוּא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד יוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם
בְּשׁוֹרֹצֵחַ לְהַתְגַּבֵּר וְלִגְנוֹב מִמֶּנּוּ נְקֻדַּת הַצְּדִיק בְּחֵינֵת יוֹסֵף
הַמְּשָׁרֵשׁ בּוֹ וְרוֹצֵחַ לְעֶקְרוֹ לְגַמְרֵי בְּבְחֵינֵת וְטַבְּחוֹ אוֹ מְכָרוֹ,
כִּי יֵשׁ שְׁטוּבְחוֹ לְגַמְרֵי שְׁמִבִּיאֹ לְיָדֵי פְּרִיקַת עַל לְגַמְרֵי
חֵם וְשָׁלוֹם, שְׂזָה בְּחֵינֵת טְבִיחָה וְשִׁחִיטָה לְגַמְרֵי, וְיֵשׁ שְׂאִינוֹ
מִסִּיתוֹ לְפָרֵק עַל לְגַמְרֵי, רַק שְׁמִסִּיתוֹ שְׁכָל עֲבוֹדָתוֹ יִהְיֶה
בְּשִׁבִיל מַמּוֹן, שְׂזָה בְּחֵינֵת וּמְכָרוֹ שְׁמוֹכֵר קִדְשָׁתוֹ בְּשִׁבִיל
מַמּוֹן.

אַבְל בְּכַח הַצְּדִיקֵי אֲמֵת סוֹף כָּל סוֹף מִתְגַּבְּרִים כְּנֻגְדוֹ עַד
שְׁמוֹצִיאִים מִמֶּנּוּ הַטּוֹב בְּכַפְּלֵי כַפְּלֵים בְּבְחֵינֵת ד' וְה', כִּי
כָּל מֵה שְׁמִתְגַּבֵּר יוֹתֵר בְּשִׁקְרָיו וּגְנֵבָתוֹ מוֹצִיאִים מִמֶּנּוּ
הַקִּדְשָׁה אַחַר כֵּן יוֹתֵר וְיוֹתֵר כִּנּוּ"ל בְּבְחֵינֵת עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט
וְכוּ':

ליקוטי הלכות גניבה ה' יב

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יגאל אשכנזי הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שיחי למזל טוב

ענינא דיזמא

טועמ'יה

חודש אדר

מִרְבִּין בְּשִׂמְחָה

זוה בְּחִינַת מִשְׁנַכְנַס אָדָר מִרְבִּין בְּשִׂמְחָה. כִּי אִז עָרִיכִין לְהַכְנִיעַ קְלַפַּת הָמוֹן עַמְלֵק שֶׁהוּא הַמְדַמָּה בַּנ"ל. וְעַל כֵּן עָרִיכִין לְהִרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עָרִיכִין לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּמָה שֶׁזְּכִינוּ לְהִיזוֹת מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשִׂנוּ גּוֹי וְעַל יְדֵי זֶה מְגַלִּין הַחַן וְהַתְּפָאָרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת הַגּוֹנִין, שֶׁהוּא גְדֻלַּת הַבּוֹרָא, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְכַנְיַעִין הַמְדַמָּה וְזוֹכִין לְעֵלוֹת לְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּקִדְשָׁהּ, אָמֵן וְאָמֵן: וְכַמְבָּאָר שֶׁם בְּסוּף הַתּוֹרָה הַנ"ל שֶׁעַל יְדֵי שִׂמְחָה שֶׁשִּׂמַּח בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְצִדִיקוֹ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה מְכַנְיַעִין הַמְדַמָּה שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל דְרָגָא וְעוֹלָין לְמְדַרְגָּה הַגְּבוּהָ וְכוּ', עֵין שָׁם.

ליקוטי הלכות חוקות העכו"ם ב' ט

וְעַתָּה בְּנֵי שְׂמֵעַ בְּקוֹלִי לְאַשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה אוֹתָךְ, וְתִשְׂמַח עֲצֻמָּךְ בְּכָל מָה דְאַפְשֶׁר, בְּפִרְט כִּי יָמֵי אָדָר נִכְנָסִין – שֶׁעָרִיכִין לְהִרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְתִתְחִיל מֵעַתָּה לַעֲשׂוֹת אַחֲשׁוּרוֹשׁ שְׂפִיל וְקַבְצָן וְעוֹשֶׁר שְׂפִיל, וְקִיץ וְחוֹרֶף שְׂפִיל, וְשָׂאָר מֵיָנִי שְׂפִיל וְצַחוּק. וְגַם מוֹסֵר כְּתָב רַבִּי נַחְמָן וְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כָּלֵם חוֹבָה מְטַלַּת עֲלֵיהֶם לְהִרְגִיל בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי כָּל מֵינֵי מְלֵי דְשִׂטוֹתָא, וּבְפִרְט בְּפוֹרִים בְּעֲצֻמוֹ תִּהְיֶה אַךְ שִׂמְחָה. אוֹן טַאקִי פֶּאָרְט הָאֵפ. פֶּאָרְט אוֹן פֶּאָרְט אוֹן פֶּאָרְט:

עלים לתרופה א' תרומה תקצ"ג

טוֹעֲמִיָה

ההולמים בתורת ה'

ל"ג - מי האיש החפץ חיים

אם נָסַף תִּלְוָה אֶת עַמִּי

על-ידי התגברות הימירע על הימי-טוב עד שנעלם מִפְּנֵי שָׁגֵם שָׁם בְּהִימֵירֵעַ בְּעֵצְמָם נִמְצָא טוֹב וְכוּ', אֲזִי יוֹרֶדֶת הַשֶּׁפַע בְּצִמְצוּם גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׁמוּבָא שָׁם שְׁזָהוּ סוּד עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אַרְוֵר הָמֵן וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַרְח לְבֹא לְיַדֵּי הַלְוֹאוֹת, שְׁסוֹבֵר שְׁעֵתָהּ הֵם יַמֵּי רַע, וְהַיְמֵי טוֹב יְבֹאוּ אַחֲרֵי כֵן וַיִּסָּלֵק לוֹ, וְעַל-כֵּן בְּאֵמֶת כִּיֹּן שָׁבָא לְיַדֵּי הַלְוֹאוֹת - קָשָׁה לוֹ מְאֹד שְׁיִצְא מֵהֶם, וְעַל-פִּי רַב אֵינֵנו מְסַלֵּק בְּזִמְנוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל הַלְוֹאֵי שְׁיִפְרַע בְּזִמְנוֹ 'הַלְוֹאֵי' וְדַאי, כִּי מֵאַחַר שְׁאֵינֵנו מְאֲמִין שָׁגֵם שָׁם בְּהִימֵירֵעַ בְּעֵצְמָם יֵשׁ טוֹב, אִיךְ יִשְׁיֵג יַמֵּי טוֹב. כִּי בְּאֵמֶת הַיְמֵי טוֹב וַיַּמֵּי רַע הֵם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, רַק כָּל אֶחָד כְּפִי מַה שְׁמֵתִגְבֵּר עַל יִצְרוֹ לְהַגְבִּיר הַטוֹב עַל הָרַע, כֵּן נִמְשָׁךְ עֲלָיו בְּחִינַת יַמֵּי טוֹב, וְלִהְפֹּךְ - לְהַפְּךְ, חֵס וְשָׁלוֹם.

וְהַעֲקֹר שְׁצָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל הַיֵּטֵב וְלְהֲאֲמִין שָׁגֵם בְּהַרַע בְּעֵצְמוֹ, בְּחִינַת יַמֵּי רַע, גַּם שָׁם יֵשׁ טוֹב, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכוּ', כַּנִּ"ל, אֲבָל זֶה שְׁנִפְּל לְהַלְוֹאוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה שְׁאֵינֵנו יְכוֹל לְמַצָּא הַיְמֵי טוֹב בְּתוֹךְ הַיְמֵי-רַע, בְּוִדַאי קָשָׁה לוֹ לְצֵאת מֵחֹבוֹת, כִּי הָרַע בְּכָל פַּעַם מִתְגַּבֵּר יוֹתֵר מֵאַחַר שְׁאֵינֵנו מְשִׁתַּדֵּל וּמְסַתַּכֵּל לְמַצָּא הַטוֹב בְּתוֹךְ הַיְמֵי-רַע בְּעֵצְמָם, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה עֲקֹר הַתְּגַבְרוֹת הָרַע, וְעַל-כֵּן בְּאֵמֶת הַזֵּהִיר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁיִזְהַר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל-חֹב, וּבְפָרֵט מִי שְׁרוּצָה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּסִפְרֵי הָא"ב הַקְּדוֹשׁ וְז"ל: מִי שְׁרוּצָה לָשׁוּב יִזְהַר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל-חֹב, כִּי מֵאַחַר שְׁיִוָּדַע בְּעֵצְמוֹ שְׁחָטָא וְהַגְבִּיר הָרַע עַל הַטוֹב וְעֵתָהּ רוּצָה לָשׁוּב, וְעֲקֹר הַתְּשׁוּבָה עַל-יְדֵי שְׁמוּצָא הַטוֹב בְּתוֹךְ הָרַע בְּעֵצְמוֹ, וּמֵאַמִּין שְׁעֵדִין יֵשׁ בּוֹ טוֹב וַיֵּשׁ לוֹ תִקְוָה לָשׁוּב וְכוּ' עַל-כֵּן צָרִיךְ בְּוִדַאי לְזַהֵר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל-חֹב.

ליקוטי הלכות הלואה ה' א

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמואל טובי הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו החתן יאיר שיחי למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

ברשת שקלים

הַתְּחִלַּת הַגְּאֻלָּה וְתִקּוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת

ובשביל זה אנו מתחילין עכשו מקריאת פּרשת שקלים. כי עכשו ההתחלה של הגאולה ותקון כל העולמות הוא מפורים. כמו שמוכן מרמזי דבוריו הקדושים של רבנו ז"ל. בעת שאמר התורה על פסוק מ'מצרים ו'לא יראו פני ר'יקם שהוא ראשי תבות פורים. שאמר אז כי מתחלה היו כל ההתחלות מפסח שהוא יציאת מצרים. ועכשו וכו' ופסק באמצע ולא סיים דבריו. ומתוך דבריו הבנתי שעכשו ההתחלה מפורים. שהוא מחית עמלק שהיא עקר הגאולה של משיח, כי ראשית גוים עמלק ומלחמה לה' בעמלק מדר דר עד דורו של משיח, כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכו'.

וכמוכא בכתבי האר"י ז"ל ובדברי רבותינו ז"ל מגדל ההארה הנפלאה שבפורים. ועל ידי ההארה הזאת שהאיר עלינו ה' יתברך קדם בגין בית שני וחרבנו, על ידי זה יש לנו כח עכשו להתקיים בגלות המר הנה אשר ירדנו פלאים, כי בגין בית שני לא היה גאולה שלמה כמו שאמרו רבותינו ז"ל. כי היינו משעבדים למלכי פּרס על כן מאז נחשב ימי הגלות. וכמוכן מפרוש רש"י על פסוק ושבעים שבעים וכו' ובצוק העתים, עין שם. על כן הקדים ה' יתברך הרפואה על ידי ההארה הנפלאה הנמשכת על ידי הגס של פורים בכל שנה ושנה. עד אשר עכשו כל ההתחלות מפורים. שהוא בחינת גאולה האחרונה שהיא מחית עמלק כנ"ל. ואפלו מצות פסח להיות נזהרין מתחמץ אין אנו יכולין לקיים בשלמות כי אם על ידי פורים כמו שכתב שם רבנו זכרנו לברכה שעל ידי מצוות פורים יכולין להיות נזהרין מתחמץ בפסח, עין שם (בלקוטי תנינא סימן עד).

נמצא שעכשו ההתחלה של הקדשה שאנו צריכין להמשיך עלינו הוא מפורים. והתחלת הגס והשמחה של פורים אנו מתחילין מפרשת שקלים, כי באחד באדר משמיעין על השקלים, כי עקר הגס של פורים היה על ידי השקלים שנותנין ישראל, כמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק ועשרת אלפים כפר כסף אשקל. שהמן ימח שמו רצה לבטל הכח של השקלים חס ושלום. ואמר הקדוש ברוך הוא, רשע, כבר קדמו שקליהם לשקליך וכו'.

ליקוטי הלכות ברכת הריח ד' כה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

ספר רבנו ז"ל שפשהיה בלעמבערג היה זמן רב
שהיה שוכב על צדו האחד מגדל הפאבים
שסבל, ופעם נמשכו פאביו ונפחות גופו שלשה
ימים רצופים, שלא היה יכול להסתובב ולשכב
על צדו השני, ואמר רבנו כשספר זאת:

אָבֵּעַר אֵיךְ הָאָב

דַּעֲנַטְמַאל גָּאָר

אַנְדֶּעֶרש גַּעֲשֵׂרִיגֵן

צוּ הַנֶּשֶׁם יִתְבַּרֵךְ

∞ תרגום ∞

אבל אז צעקתי אחרת לגמרי להשם יתברך

שיח שרפי קודש החדש ח"א קא

זמני שבת קודש – פרשת משפטים

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:52	4:51	5:07	4:50	5:01	4:50	5:01	5:11
שקיעה ערב שב"ק	5:31	5:30	5:29	5:29	5:30	5:29	5:22	5:33
חצות הלילה	11:54	11:55	11:56	11:52	11:55	11:53	11:58	12:04
עלות השחר	5:06	5:07	5:07	5:05	5:07	5:06	5:29	5:25
עטיפת הטלית	5:28	5:29	5:30	5:28	5:29	5:28	5:57	5:49
נין החמה	6:19	6:20	6:20	6:19	6:19	6:19	7:03	6:46
סוף זמן קר"ש מג"א	8:19	8:20	8:20	8:18	8:19	8:18	8:37	8:35
חצות היום	11:53	11:54	11:55	11:52	11:54	11:53	12:13	12:10
שקיעה יום שב"ק	5:32	5:31	5:30	5:30	5:31	5:30	5:24	5:34
צאת השבת	6:05	6:06	6:06	6:03	6:06	6:04	6:12	6:46
צאה"ש 72 דק'	6:45	6:44	6:42	6:43	6:44	6:42	6:36	

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בנינום לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בנינום לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת תרומה

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
כז	כח	כט	ל	לא	לב	לג
נד:	נה.	נה:	נו.	נו:	נו.	נו:
פה	פט	צ	צא	צב	צג	צד
רז	רט	ריא	ריג	רטו	ריז	ריט
תורה ל"ג – מי האיש החפץ חיים						
התורה הזמנית						